

"כבר שנה..."

מתייחדים עם זכר הנרצחים והנופלים ומתפללים לשלום החטופים,
הפצועים והמדינה.

הצעה לטקס קהילתי לציון שנה ל"שבת השחורה"
להלן מודל מוצע לטקס קהילתי. מוזמנת לבחור מתוכו את היחידות/המרכיבים
המתאימים לאופי הקהילה, צרכיה ורצונותיה.

טקס זה יכול להתקיים ביישוב, במרכז קהילתי, בבניין, ברחוב או בחיק משפחה וחברים.
הלינקים בקובץ זה מקושרים לשירים. כדאי לבחור ולחלק את קטעי הקריאה לאנשים שונים
בקהילה. בסוף הקובץ- דגשים טכניים, מקורות נוספים וקישור לתבנית לפרסום הזמנה.
*ההצעות הן לשימוש פנימי וקהילתי בלבד.

בכניסה למפגש אפשר להשמיע ברקע את שיר הרעות (ביצוע להקת הנחל).

הקראה- יזכר (בחירת אחד מתוך שני הטקסטים המוצעים)

א. יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו הנאמנים והאמיצים, מתנדבים ומתנדבות בצבא,
במשטרה, באזרחות, תושבים ותושבות, גברים, נשים, טף וקשישים, אשר חרפו נפשם
במלחמת ההגנה על הגבול ועל האדם, מאז שפרצה בפקר שמחת תורה.
יזכר ישראל ויאבל על זיו העלומים וחסדת הגבורה וקדשת הרצון ומסירות הנפש של
הנספים במערכה הכבדה.

ב. יזכור עם ישראל את הנשמות הטהורות של בניו ובנותיו, הנאמנים והאמיצים, אנשי
העבודה והשלום, קרבנות טבח השבת השחורה תשפ"ד. נזכר את הנרצחות והנרצחים
בבתיהם, בקבוצים, במושבים ובערים בחבל עוטף עזה, שנפוצו ונכבשו בידי אויב אכזר
וחסר רחמים.

את האם האוחזת בשאריית כוחותיה בידי דלת הברזל לגונן על משפחתה מפני המזיד
שמנגד. את האב המשליך את ילדיו מחלון ביתם הבוער ומזנק אחריהם וסופג בגופו את
קליעי העופרת. את הרעים הנמלטים בשדה מפני המרצחים ומפלט אין.

נזכר את אמיצי הלב וברי הלבב שנהלצו להגנת הישובים.
את הלוחמות והלוחמים בכתות הכוננות, פקוחי העינים, שקדמו פני אויב בנשקם הדל
והשליכו נפשם מנגד.

את החילות והחילים במצבי הגדר, שלחמו בעז, מעטים מול רבים, ונפלו חלל.
את אנשי כוחות החלוץ וההצלה, שרות הבטחון הכללי, המשטרה וצבא ההגנה לישראל,
שחשו מרחבי הארץ לעזרת אחיהם המתקפים וכרעו בשדה הקטל. נזכר את קרבנות הטרור
בישובי הנגב המערבי ובפזורה הבדואית, שנה אחר שנה, ועד ליום הזה. את כל יושבי
הספר, את האזרח והחיל, הזר, הגר והתושב, שבגופם היו לנו לגבול.

יזכר ישראל ויתברך בזרעו ויאביל על זיו העלומים וחסד-הגבורה וקדשת-הרצון ומסירות-הנפש אשר נספו במערכה הכבדה. יהיו חללי השבת השחורה חתומים בלב ישראל לדור דור. נאמץ אל לבנו את החיים, שורדי התפת ונצולי מעשי הזוועה. את החטופות והחטופים הפלואים במרתפי עזה ואת הנעדרים שגורלם עוד לא נודע. את הקשישה והחיל, את הילד והנערה, את בני המשפחה שנשבו יחדיו, את האם ללא עוללה ואת התינוק ללא הוריו. הנה נשואות עיניהם אלינו, ואל דמי לנו עדי ישובו לגבולם. נאמץ אל לבנו את הילדות והילדים שגדלו בצל הר געש ונקלעו לתפת המתפרצת. את הפצועות והפצועים בגוף ובנפש. את החרדים לשלום יקיריהם החטופים והנעדרים. את היתומות והיתומים, האלמנות והאלמנים, וכל למודי השכול. את פליטי החרב, קהלות ישראל על אפיהן, שאצו לגלות מבתיהם ואין איש יודע אימת יכלו לשוב. אל ישקט ואל ינחם ואל יפוג האבל עד ישוב ישראל וגאל אדמתו השדודה, וישב עליה לבטח ובשלום לדור דור. (מכון שיטים)

דברי פתיחה - מנחה הטקס

הצגה עצמית של המנחה - שם, תפקיד (שלום, שמי... אני... ובקשות טכניות ככל שיש) אנו מתכנסים כאן היום לציון שנה לאסון הגדול ביותר של מדינת ישראל בכל שנות קיומה, אסון שהפך את עולמנו ואת כל שהכרנו. מתוך הזעזוע של אותה שבת, ומתוך האתגרים והמורכבויות שאנו חווים בשנה האחרונה חייבת לצמוח בינינו ברית של ערבות הדדית ויעוד. רק האעות בינינו מרפא, צמיחה מחודשת וניצחון של הרוח. "במותם הם ציווי לנו חיים". השליחות שלנו היא לחיות, בדמותם, בנפשם.

סבב היכרות וחיבור (מתאים למפגש אינטימי)

שם, ובמילה אחת - מה נותן לי תקווה בימים אלו?

שירה או הקראה - אופציות לבחירה (ניתן לבחור שיר אחד וקטע קריאה אחד)

רצוי להזמין זמרים. ות, הרכבים מוסיקליים מקומיים לשירה וניתן להקרין את המילים כדי שהמשתתפים יוכלו להצטרף

א. שיר למעלות (בביצוע עומר אדם)
שיר למעלות:

אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:
עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ:
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך:
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:
ה' שמרך ה' צלך על יד מינך:
יומם השמש לא יכפה וירח בלילה:
ה' ישמרך מכל רע ישמר את נפשך:
ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

ג. קינת בארי- יגל הרוש

איכה בארי / הפכה לקברי

ויום מאורי / הפך שחורי

והשחת כל פרי / ונהפך שירי

עיני נובעה מים / מעמק שברי

איכה תורה / ערוכה וסדורה

וכל פארה / לא עמד לעזרה

וביום הדרה / השחת תארי

עיני נובעה מים / מעמק שברי

איכה ישראל / ביום קרוא אל

וחיים שואל / ומהומה קבל

זקן ועולל / בדם מתגולל

וחגו חלל / אויב אכזרי

עיני נובעה מים / מעמק שברי

איכה אמהות / וילדות ונערות

בשבי מולכות / כבימי פרעות

ונפרצו גדרות / צאן ישראל

ופסקו מחולות / ונגינות משוררי

עיני נובעה מים / מעמק שברי

ואיכה אתמה / בורא רומה

עד אן אמה / תהיה מהומה

עד אן קומה / תשפל אדמה

ועתה קומה / להאיר נרי

ובעין רחמיך / תרפא שברי

ועיני הנובעת / תשקה בארי

ג. תפילה (אברהם חלפי)

אינני יודע מילים מהן נולדת תפילה
כל המילים אבדו בקולי והיו כאלמות אפלה.
אך עדיין רואות עיני זוהר עיניו של ילד.
ועוד רואות עיני: כוכב אין דומה לו בזוהר
ואמהות דאוגות פנים נוהגות אל האור ילדיהן הקטנים.
מה יהיה עליהם? מה יהיה?
שמעו שמחתם הנושמת כאביב,
שנדמה כי לא יחלוף עד עולם.
כרוע אכרע לפני דמות אלוהים
אף אם מעיני נעלם.
אל נא תרע לתמימים.
הם אינם יודעים מדוע ברק פוגע בעץ
הנושא את פריו לתומו.
אל נא תרע לתמימים
הם אינם יודעים מדוע אדם מחלל את צלמו
אינני יודע מילים מהן נולדת תפילה.
כל המילים אבדו בקולי והיו כאלמות אפלה

הקראה (ניתן לבחור)

ד. זמן שבור | יחזקאל רחמים

מִרְגָּב אֲדַמָּה,
לְשֵׁאב אֶל קִרְבִּי
כֹּל מֵה שְׂמוּכֵן לְהַגִּיר
בְּשִׁעָה שְׂפָזָאת,
רְסִיִּים שֶׁל תִּקְוָה
עֲמוּמָה,
אוּ אֶפְלוּ
שִׁירֵי נַחְמָה קְלוּשָׁה

וְעִקְשׁוּ זְמַן שְׁבוּר
וּבְרוּר שְׂמֵכָאן חִיבִים
לְחֶשֶׁב נְשִׁימוֹת.
גַּם עֵץ נִעְקָר,
שְׂרָשׁוֹ מְגֻשָּׁשִׁים
בֵּין סִדְקֵי אֲבָנִים,
נִמְתָּחִים
לִיְבוֹק לַחֹת

ה. התר לפרסום | דעאל רודריגז גרסיה

התר לפרסום
כי לבנו נשבר.
ובמסותרים בחדרים ריקים
רבבות יבבות נחנקות ללא קול.

התר לפרסום
כי דימנו התר.
ונבזזנו באפלה מן היקר מכל יקר.

כבר התר לפרסום
כי זיוו הקסום המבהיק
מפני זה שאהבנו, כבה.

אבל תחת אותה אדמה כבר מנץ צמח עקשן משריש עד אין קץ ונלפת אהבה.

1. לאמץ לתוכנו חלקי אישיותם | אפרת גורן - כהן, על אחיה, רס"ן טל כהן, מגני טל, מפל"ג
בסיירת מטכ"ל, נפל בכ"ב בתשרי תשפ"ד (7.10.2023)

..מה האסוציאציה שעולה לך לשמע המילים – יום הזכרון?
'זכור' ו'איך נפלו גיבורים', 'יפי הבלורית' ו'קצר פה כל כך האביב'.
וכבר שבעה חודשים – אתה, טל – ואיך אתה קשור לכל העצב הזה?
אתה – אתה קשור לשמחה, הרי לא היה צריך יותר ממבט אחד לתכנן את הבדיחה הבאה,
השותף האולטימטיבי לויכוח טוב ובריא, החבר הכי טוב, האח הכי מצחיק, הבן הכי עוסף,
האבא הכי גאה, הבעל הכי אוהב.
בתוך כל הגעגועים אליך, אנחנו גוללים בטלפון ובמחשב תמונות, סרטונים, הקלטות
וטקסטים שלך. יש לנו מזל בעניין הספציפי הזה כי אהבת, לכתוב, לנאום, להצטלם.
קראת לכל התקופה הזאת "חגי העצמאות" – המעבר בין חג הפסח, יום השואה, יום הזכרון
וחג העצמאות.

יום הזכרון היה עבורך בעיקר יום לחשבון נפש, היה לך קושי עם זה שהעצב והכאב
משתלטים על היום הזה, מבחינתך זהו יום קדוש, ועם הצער והכאב על מי שאיננו כאן,
צריכה להיות למידה, קראת לזה "לאמץ לתוכנו חלקי אישיותם, ובכך להמשיך את דרכם".
כבר שבעה חודשים אנחנו שומעים, רואים, יודעים ומבינים כמה הנוכחות שלך, הדרך שלך,
המעשים שלך היו ועודם משמעותיים לכל כך הרבה אנשים, וכמו מפקד טוב השארת
משימות לזמן שלא תהיה, אנחנו משתדלים להיות חיילים טובים, מקווה שנעמוד בסטנדרטים
שלך.

מצאנו טקסט ששלחת למפק"צים ביחידה ביום הזכרון לפני שנתיים, כך כתבת להם:
"יום הזכרון -

יש ימים בשנה שצריך לעצור, לעצור ולחשוב מאין באנו ולאן אנחנו הולכים?
קל לנו לא להתעסק בשאלה, למה? כי יש לנו חיילים טובים, מפקדים מצויינים, מלאי אנרגיות
ורצון להצטיין - כראוי לסיירת של הרמטכ"ל.

אבל, ואולי בדיוק זאת הסיבה שאנחנו נדרשים לשאלה. כי אנחנו רוצים לחיות תמיד בין
95-100 לא פחות ואם אפשר יותר אז יותר.

יום הזכרון הוא בעיקר יום לחשבון נפש. חשבון נפש שלי כאדם, כלוחם, כמפקד.

עד כמה אני ממש את החובה, את האחריות, ועד כמה אני מסור למשימה ולאנשים כדי
לחיות בין 95-100. מי שלחם, מי שאיבד חברים בקרב, מי שהוביל פקודים במרעולים וסיכן
את חייהם- יודע שהמפקד מחוייב לאנשיו כדי להחזיר אותם הביתה בשלום, וזה רק מחשבון
נפש תמידי מאין בא ולאן הוא הולך. היסודות שאנחנו ניטע הם שיצמיחו את ההצלחה ביום
שהם ידרשו לתת את הערך.

יום הזכרון בשבילי הוא יום כזה, בעיקר שאני רואה את אלו שלא פה. ותמיד מנקרת השאלה,
אולי היה אפשר אחרת?"

דוד, אמיר, אדיר, נוה, אריאל, הדר, עילי, אמיר, יפתח וטל (הנופלים מסיירת מטכ"ל) - אתם
אולי לא נוכחים ביומיום שלנו, אבל במרחבי הזמן והמרחק - אתם בשבילנו הנצח.

מנחה- לקראת העדות- במבט אישי על תפקידנו כשומעי עדות

ניתן לציין את חשיבות ההקשבה לעדות ולהעלות שאלות בנוגע לתפקידנו כשומעי העדות. מה הם הצרכים והרצונות של נותני העדות? מה תפקידנו כשומעיה? כיצד נתייחס לדברים שנמסרים לנו? לאחר שניתנה העדות, האם היא חיה ומועברת בעולם דרכנו? ואם כן, כיצד?

זימון לפני שמיעת הסיפור האישי

הננו מוכנים ומזומנים בכל לבבנו לשמוע עדות נאמנה ולהניחה לפננו למשמרת. דע/ דעי כי לפניך עין רואה, ואין שומעת אשר מוכנה להקשיב לסיפורך ולהכילו, לתת לך מקום, ולעדותך מקום. מי יתן ויתקיים בך הכתוב "וַיִּקְשֶׁב ה' וַיִּשְׁמָע", ויהיו אוזניו קשובות לקולך. למען תדעי/ כי חברות וחברים מקשיבים לקולך, השמיענו. (יואב ואילנה עב"ו גולן 11.5.24)

במבט אישי 1:

כמה מילים של אדם שקשור מהותית לאסונות מנקודת מבט אישית (מפונה, בן/בת משפחה/חבר שכולה/חטופה/פצועה, ניצול- שיתוף/ולספר על האדם. עד 3דק').
(דורש הכנה מראש ואם זה בטקס ממלכתי- כדאי שיהיה דף כתוב)

מנחה- *ברכה לאחר שמיעת הסיפור האישי*

יהי רצון שבזכות שאזרת מכוחך לספר את סיפורך יהיה לנו הכוח להחזיקו, לנוצרו בליבנו ולהיות שותפים למשא הזיכרון יחד איתך. שתהא שעה זו שעת רחמים, שעת הקשבה, שעת חמלה, שעה שבה נהיה ערבים זה בזה. הרופא לשבורי לב יתן מזור ומרפא לנפשך הכואבת. וישמור על נפש שומעך למען ייטיבו שאת איתך. ובזכות העדות אשר שמענו יתקיים בנו הכתוב יהי שלום בחילך שלוה בארמונותיך. ונאמר אמן. (יואב ואילנה עב"ו גולן 11.5.24)

הדלקת נרות זיכרון

אם התכנסות, שהמשתתפים ידליקו נר שחולק מראש שיחשבו על אדם שלזכרו מדליקים את הנר. ואם טקס- אז נר אחד על הבמה ומזמינים את כולם לייחד אותו למי שירצו. אפשר ברקע להקרין את התמונות, או להזמין את מי שמדליק לומר את השם.

"לזכר בנות ובני משפחה, חברות וחברים, מכרים שנפלו. לזכר מי מקורבנות האסון שסיפורם נגע ללב גם שלא הכרנו."

שירה אין לי ארץ אחרת,

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חוזרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי
שינתה את פניה
לא אוותר לה,
אזכיר לה,
ואשיר כאן באוזניה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חוזרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי
שינתה את פניה
לא אוותר לה,
אזכיר לה,
ואשיר כאן באוזניה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
עד שתחדש ימיה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חוזרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

אפשרויות לשירים נוספים:

ערב מול גלעד, חופים, כשהלב בוכה רק אלוהים שומע, אמא אדמה, אנחנו לא צריכים, נהר הדמעות, מולדת, רוני דלומי - רקמה אנושית, לראות את האור.

כאמור, כדאי להשתמש בכוחות מוזיקליים הקיימים בקהילה או להשמיע ברמקול נייד ולשיר יחד.

תפילה לשלום הנעדרים וחזרת החטופים:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב יוסף משה ואהרן דוד ושלמה, ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא יברך וישמר וינצר את הנעדרים ואת החטופים אשר נלקחו מבתיהם, מישוביהם ומקבוציהם, ממצבי הצבא וממרחבי המחול, ושממצאים כעת בסכנת חיים, במרחב זר ועוין, ביד מלאכי חבלה מסכנים בעבור שאנו וכל עם ישראל מתפללים בעבורם, הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם, ויוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק וממצוקותיהם יושיעם, וישיבם מהרה לחיק משפחותיהם, לישובם ולביתם, ולשדות שמחתם ומחולם. ויקים בהם מקרא שכתוב: ופדויה ה' ישוּבוּ וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשָׁמַח עוֹלָם עַל רֵאשִׁים. ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה. ונאמר אמן (ע"פ קהילת קלוזנר, ירושלים)

מנחה- לפני מבט אישי המדגיש את הגבורה והכוחות- על הניגודיות

בשנה האחרונה רבים מאיתנו חווים ניגוד בין התחושות הקשות והמתמשכות של אירועי השבעה באוקטובר ומלחמת חרבות ברזל ובין החיים עצמם, המשפחה, העבודה, מטלות יומיות והצורך לראות את הטוב וליהנות מן הקיים. במעמד זה יכולה המנחה לומר כמה דברים בהקשר הקהילתי, ואם מדובר במפגש אינטימי ולא טקס, ניתן לפתוח את הנושא לשיח קצר הקשור להתמודדות שלנו עם הקונפליקט שבין חיים ומוות, שמחה ועצב, רפיון ועשייה.

במבט אישי 2:

סיפור גבורה/הובלה של חברת קהילה בעורף/ של לוחם מהקהילה/ של תושבי הדרום או הצפון, של מתנדבי ומובילי יוזמות אזרחיות- עד 5 דקות.
(דורש הכנה מראש ואם זה בטקס ממלכתי- כדאי שיהיה דף כתוב)

הקראה לקראת סיום:

א. חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא מבארי. מכפר עזה. משדרות. מאופקים. לזכור ולא לשכוח עד ליום אחרון. לא כדי להזין את הפחד: להפך, כדי לכונן את התקווה. עוד יישבו זקנים וזקנות במדשאות בארי, ורחובות העיר שדרות ימלאו ילדים וילדות משחקים. הבתים השרופים ייצבעו מחדש, הנירים ייחרשו והעגבניות ייקטפו. האיום הקיומי יוסר. זוהי לא נבואת נחמה, זוהי תוכנית עבודה. (חן ארצי סרור)

ב. "כיצד ניתן לחיות תחת איום מתמיד של אלימות ומלחמה? זה דורש אמונה. עם ישראל תמיד ניזון מאמונה - אמונה באלוקים, בעתיד, בחיים עצמם. ולמרות שישראל היא מדינה חילונית, עצם קיומה הוא עדות לאמונה: האמונה של מאה דורות בכך שהיהודים ישובו; האמונה שהובילה את החלוצים לבנות מחדש את הארץ כנגד כל הסיכויים; האמונה שאחרי השואה העם היהודי יוכל לחיות שוב; האמונה שממשיכה לומר, לנוכח המוות: בחרו בחיים". (הרב יונתן זקס)

ג. הננו! | סמ"ר עמיחי יעקב ונינו, מקצרין, מ"כ ביחידת מגלן, עוצבת הקומנדו, נפל בכ"ב בתשרי התשפ"ד (7.10.2023)

שמחה וחסד עם קשיחות ודין באגד עבדי עם ישראל אנחנו	היום זה אנחנו לוחמים איתנים מחר זה כוהנים ונביאים	קווים נשלחים, נשזרים נמשכים רוממות אל בגרונם וחרב פיפות בידם מקושרים באחדותם נצחיים במהותם כוללים הם שמים וארץ שלוחים הם כחץ עבר הווה עתיד
דבר אין לנו מעצמנו מצווים ונשלחים להיות הכי מקצוענים	מלחמות ה' אנו נלחמים לא עוד נהיה נרדפים לא עוד ארצות המתים עכשיו ארץ החיים	ועם בתפקיד חגור הוא באמונה חיה - יד ה' בהווה, גאולה בהרמת קרן מפציעה קמעה קמעה הא מתגלה בשובינו אל ארץ החיים
כל חשבון פרטי מתבטל אל מול עזרת ישראל ממוקדים אנו בהשתלמותנו הרפיון והלאות הלאה ממנו	פנו דרך פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים לתחיית העצמות לגאולת העצמיות לצמיחה והתחדשות למלחמת קוממיות	היינו כחולמים נבואות מתקיימות מבשרות מודיעות על תקומת האומה במרחבי ארצה אתמול זה דוד והחשמונאים
וגם החידלון מההכרה של "אתה בחרתנו" בהד שזור נצח קוראים אנו - הננו!	והמלחמה דורשת - נדרשת רוח מזוככת מרוות מים ושגב כאפיקים בנגב רוח גבורה ועוז משובצים גבורת הפרטים בעוז מתמידים	

תפילה לשלום חיילי צה"ל וכוחות הבטחון:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב [ואמותינו שרה רבקה רחל ולאה], הוא יברך את חיילי וחילות צבא ההגנה לישראל ואנשי כחות הבטחון, הפועלים בשערי עזה להגן על עם ישראל בעזות ובגבורה, ולכל העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו, מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים, ומן הים הגדול עד לבוא הערבה ובכל מקום שהם, ביבשה באויר ובים. יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפנייהם.

הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חיילינו מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. ידבר שונאינו תחתייהם. יעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הפתוב: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם, להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם. ונאמר אמן.

סיום בשיר או שניים של תפילה ותקווה

לו יהי, על הדבש ועל העוקץ, הלואי, בגלל הרוח, יהיה טוב, השיר הבא, אל תפחד, מה שלומך אחות הבוקר, פתאום קם אדם

התקווה

כל עוד בלבב פנימה
נפש יהודי הומיה
ולפאתי מזרח קדימה
עין לציון צופיה

עוד לא אבדה תקוותנו
התקווה בת שנות אלפים
להיות עם חפשי בארצנו
ארץ ציון וירושלים

מנחה - סיום

לסיום, מבקש/ת אני לשאת תפילה משותפת (אפשר לתת ידיים) ותקווה לשקט, לשלום, ולאהבה בין כל היושבים בארצנו.

נזכור את הנופלים במלחמה הקשה, נשלח ברכת החלמה לפצועים, ונמשיך בזעקה להשבת החטופים במהרה ולשובת של כל המפונים לביתם.

תם הטקס

בסיום הטקס ניתן לאפשר שיח המשכי סביב טקסטים/ שירים נוספים- לאפשר חיבור, שיחה, היכרות, עיבוד....

דגשים:

- רצוי להשתמש בכוחות קיימים מתוך הקהילה – מקהלה מקומית, קונסרבטוריון וכד' או להשמיע שיר ברמקול נייד
- אם מתקיים טקס ממלכתי מקומי משמעותי- דברים מפי דמות נכבדת בקהילה לחיזוק האחדות – ראש ראשות, איש חינוך, רב בקהילה, ראש קהילת מפונים, פעיל מרכזי וכד' רצוי לכלול בטקס למשפחות השכולות, לחטופים לפצועים ולמפונים.
- רצוי לאתר בתוך הקהילה דמויות מעוררות השראה שהובילו מהלכים של חוסן, אחדות ותקווה לטוב משותף

דגשים טכניים ואחרים:

- יש לדאוג להגברה ומקרן אם יש צורך
- מומלץ להקרין שקף קבוע בפתיחת הטקס שאליו חוזרים בסיום הקרנת התכנים האחרים
- עידוד הקהילה למעורבות בתכנון
- אווירה – הדלקת נרות נשמה, החשכת האולם או עמעום

עיצוב הזמנה:

בלינק המצ"ב ישנה תבנית משותפת למיזם הארצי. תוכלו להוריד ולהוסיף את מועד המפגש- יום, שעה, מקום-
<https://www.canva.com/design/DAFyxvkiDIA/X0fsksa5hWJEYu18PQmE0w/edit>

רעיונות נוספים מהמיזם הארצי: לרעיונות ותכנים נוספים לבניית הטקס: חפשו באתר פנים.

אפשרויות נוספות

כל המילים לא | יחזקאל רחמים

וְהַן כָּל מָה שְׁיִישׁ	וְלִפְעָמִים כָּל הַמְלִים לֹא
מְעוֹת קְרוּעוֹת מְאַרְנְקֵי-	מְסִפִּיקוֹת אֶפְלוֹ
הַנְּחֻמָּה, רַק צֵל	כְּדִי לְהִתְקַרֵּב,
חוֹלֵף, רַק רְמֵז דֶּק	כְּשֶׁהֶכָּאֵב
לְהַמִּית הַנְּשֻׁמָּה.	כְּשֶׁהֶכָּאֵב...

תפילה | ענת לוין

מטילים. מחרדות. ממכות יבשות.
מאלות בפנים. מספינים. מבני עשרים ואחת.
מגשם של אפר. ממארבים. מפצצות. מקללות.
מהשפלת הפלכלה.
שלא ירחקו מפחד האש -
הרוחות, השזיף, העונות, החטה.
אלהי האב והאם שאליהם אנו שבים
כל ימי חיינו היחידים, אלהי הילדות,
תן לנו שלא נמות ואם נמות, שנמות במטה,
שהמלה שנמחקה בעת הזאת, אות אחר אות,
תכתב שוב על לוח הלב כמו על לוח כנה,
שנהיה תלמידים שקדנים של אי הסכמה
ונשנן יום ולילה את מלות התפלה, לא אני
ולא אתה ולא אתם ולא ההם ולא למות.
עדינות.

זה השדה | נורית זרחי

זה השדה בו נגמרות השפתיים
אל החשכה
בהן נאכל את כפר האבן, חיים.

זה החידה שלא נענה

כחרוז זכוכי יזרה

על ראשי המים.

ורק על פי טביעת צעדיו השרופים

נתן לנחש – שעבר פה אי פעם

מובן המלים.

תפילה לשלום | רבי נחמן מברסלב

אדון השלום
מלך שהשלום שלו עושה שלום
וברא הכל

יהי רצון מלפניך
שתבטל מלחמות ושפיכות דמים מן העולם
ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם
ולא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה.

עזרנו והושיענו כולנו
שניזכה תמיד לאחוז במידת השלום,
ויהיה שלום גדול באמת
בין כל אדם לחברו, ובין איש לאשתו
ולא יהיה שום מחלוקת אפילו בלב
בין כל בני אדם .

ויהיה כל אדם אוהב שלום ורודף שלום
תמיד באמת ובלב שלם,
ולא נחזיק במחלוקת כלל לעולם
ואפילו נגד החולקים עלינו

ולא נבייש שום אדם בעולם
מקטן ועד גדול
ונזכה לקיים באמת מצוות ואהבת לרעך כמוך
בכל לב וגוף ונפש וממון,

ויקויים בנו מקרא שכתוב
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבור בארצכם
ה' שלום, ברכנו בשלום!

גם כי אלך- הניגון של יוסי הרשקוביץ
הסיפור על הצלת הניגון:

<https://www.youtube.com/watch?v=mBaj-NHVf7I>

על יוסי הרשקוביץ:

<https://www.youtube.com/watch?v=NEmNA0ol6kg>